

İLKOKUMA YAZMA ÖĞRETİMİNDE 60-66 AYLIK ÇOCUKLAR İLE İLGİLİ YAŞANAN GÜÇLÜKLERE İLİŞKİN ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİ*

Yrd. Doç. Dr. Seher BAYAT

Ordu Üniversitesi, seherbayat@odu.edu.tr

Öz: Bu araştırmanın amacı ilkökuma yazma öğretiminde 60-66 ayında okula başlayan çocuklar ile ilgili karşılaşılan güçlükler hakkında öğretmen görüşlerini belirlemektir. Araştırma 2012-2013 eğitim- öğretim yılında Ordu ili merkez ilçesinde görev yapan 23 öğretmen üzerinde yürütülmüştür. Araştırma nitel veri analizine dayalı bir çalışmadır. Araştırmada öğretmen görüşlerini almak için açık uçlu anket formu geliştirilmiştir. Araştırma sonucunda öğretmenlerin 60-66 aylık çocukların okul olgunluğu düzeyi, ilkökuma yazma programı ve bu öğrencilerin üst yaş grubu ile aynı sınıfta eğitim görmeleri hakkında güçlükler yaşadıkları belirlenmiştir. Araştırma sonuçlarına göre ilkökuma yazma programını 60-66 aylık öğrenciler açısından değerlendirecek teorik ve deneysel araştırmalar yapılabileceği, öğrencilerin okul olgunluğu testinden sonra okula başlaması ve 60-66 aylık öğrencilere destek eğitimleri düzenlenmesi önerileri getirilmiştir.

Anahtar Sözcükler: İlkokuma Yazma Programı, İlkokuma Yazma Öğretimi, 60-66 Aylık Çocuklar, Okul Olgunluğu, Öğretmen Görüşleri

TEACHERS' OPINIONS REGARDING THE DIFFICULTIES ENCOUNTERED BY 60-66 MONTH-OLD CHILDREN IN BASIC READING AND WRITING

Abstract: The aim of the study is to investigate teachers' opinions regarding the difficulties they encountered in children who started primary school between the ages of 60-66 months in basic reading and writing teaching. The research was carried out in 23 teachers who teach first grade level in Ordu city center in 2012-2013 educational year. The research is based on qualitative data analysis. In the study open-ended survey scales was developed for determining teachers' opinions. It was concluded that the teachers encountered difficulties about school readiness, basic writing and reading program and the upper age groups educated in the same class. It was recommended that theoretical and empirical researches to be conducted about basic reading and writing program in order to evaluate for 60-66 months students. It was recommended that educational support should be given to 60-66 months old students.

Keywords: Basic reading and writing curriculum, Teaching basic reading and writing, 60-66 Month Child, School Readiness, Teachers' opinions.

GİRİŞ

Her çocuğun okula başladığı dönem heyecan verici bir süreçtir. Okul, çocuğun ailesinden sonra girdiği ilk toplumsal kurumu oluşturur. Çocuğun bu toplumsal kuruma katılmasıyla birlikte; aileden ayrılma, yeni bir sosyal çevreye uyum sağlama, yeni toplumsal kurallarla tanışma ve öğrenme sorumlulukları yüklenme gibi çocuğun hayatında yepyeni ve öncesine göre daha fazla sorumluluk getiren bir süreç başlamaktadır. Bu yeniliklerle ve sorumluluklarla baş edebilmesi için çocuğun okul olgunluğuna erişmiş olması gerekir. Okul olgunluğu çocuğun okulun gerektirdiği yeterliliklere sahip olması için ulaşması gereken asgari olgunlaşma düzeyi olarak tanımlanabilir. (Carlton&Winsler, 1999). Daha geniş bir bakış açısıyla, okul olgunluğu; fiziksel, bilişsel, duyuşsal, sosyal ve dil becerilerin okula başlamak için yeterli olması durumudur (Scarpati&Silver, 1999). Vygotsky ve sosyal

yapılandırmacılık teorisi, okul olgunluğu tanımına farklı bir bakış açısı getirmiştir. Buna göre gelişim, biyolojik gelişim ve sosyo-kültürel çevrenin karşılıklı etkileşimi içinde devam eden bir süreçtir (Carlton&Winsler, 1999). Başka bir deyişle, okul olgunluğunu yaşa bağlı büyüme, gelişme, kalıtsal özellikler etkilediği gibi çocuğun sosyal, kültürel çevresi ve öğrenme deneyimleri de etkilemektedir. Navajo yerlilerinde yapılan bir araştırmada, çocukların okumaya hazırlıklı olmadıkları tespit edilmiştir. Dilin işaretlerle ifade edilebileceğini bilmeyen, kitap, afiş, gazete vb. basılı araçları tanımayan ve “Bu ne demektir?” düzeyine ulaşmamış yerli çocuklar okuma öğrenmede, okuma deneyimi olan çocuklara göre daha başarısız olmuşlardır (Gray; 1964: 153). Yapılan araştırmalar (Büyüktaşkapu, 2012; Duncan vd. 2004; Melhuish vd. 2008; K. Canbulat ve Tuncel, 2012) sosyo-ekonomik ve kültürel açıdan elverişsiz koşullarda yetişen çocuklar ya da okul olgunluğu yetersiz çocuklar için zamanında önlem alındığında, destek eğitimleri verildiğinde başarılarının arttığı göstermektedir.

İlkokula başlayan çocuktan beklenen ilk ve en önemli öğrenme sorumluluğu okuma yazma öğrenmesidir. Bir çocuğun ilkokuma yazma öğretiminde başarılı olabilmesi oldukça önemlidir. Çocuğun ilkokuma yazma öğretimi sürecinde başarısızlık duygusunu tatması onun akademik benlik tasarımı olumsuz etkiler. “*Akademik benlik tasarımı çocuğun başarı ya da başarısızlığa olan inancı ve özgüvenidir.*” (Çelenk ve Bağcan, 2013:8). Birçok çocuğun akademik başarısının okulun ilk birkaç yılında sosyal ve duyuşsal becerilerinin sağlam temeller üzerine kurulmasına bağlı olduğu görülmektedir. (Ladd, Kochenderfer & Coleman, 1997; O’Neil, Welsh, Parke, Wang&Strand, 1997, Aktaran; Raver, 2003). Bu dönemde çocuk okuma-yazma öğrenmede başarısız olduğu inancına kapılırsa bir daha bu inancı yıkmak oldukça güç olacaktır. Diğer derslere karşı da olumsuz tutum sergilemesi muhtemeldir. Bunun için çocuğa yapabileceğinden fazla görevler yüklenmemelidir.

Okula başlama yaşına geldikleri halde, okulun isteklerini yeterince karşılayamayan, özellikle okul öncesi dönemde aile ve yakın çevreden yeteri kadar destek görmeyen, mevcut potansiyel nitelikleri yeterince gelişemeyen çocukların yıl içerisinde başarısızlık göstermesi gerek aileleri gerekse ülke açısından maddi manevi kayıplara neden olmaktadır (K.Canbulat, 2013: 15) .

Türkiye’de 2012-2013 eğitim-öğretim yılında 4+4+4’lük eğitim sistemine geçilmesiyle birlikte Millî Eğitim Bakanlığı İlköğretim Kurumları Yönetmeliği resmi gazete yayınlanan 21/7/2012 tarih ve 28360 sayılı genelge ile “*İlkokulların birinci sınıfına, kayıtların yapıldığı yılın eylül ayı sonu itibarıyla 66 ayını dolduran çocukların kaydı yapılır. Gelişim yönünden ilkokula hazır olduğu anlaşılan 60-66 ay arası çocuklardan, velisinin yazılı isteği bulunanlar da ilkokul birinci sınıfa kaydedilir.*

Yaşça kayıt hakkını elde eden, ancak bedenlen veya zihnen yeterince gelişmemiş olup okula uyum sağlayamayan 66 ay ve üzeri çocuklar da kasım ayı sonuna kadar sağlık kurumlarından verilen bedenlen veya zihnen gelişmemiş tıbbi tanı rapor üzerine okul öncesi eğitime yönlendirilebilir veya kayıtları bir yıl ertelenebilir.” değişikliği getirilmiştir. Dünya genelinde 3-7 yaş arasında değişen zorunlu eğitime başlama yaşı 6 olan 113 ülke, 7 olan 44 ülke, 5 olan 33, 4 olan 4 ve 3 olan 1 ülke bulunmaktadır. Avrupa Birliği ve öteki bazı ülkelerde zorunlu eğitim süresi çeşitlilik göstermektedir (UNESCO, 2011, Aktaran, Güven, 2012). Dünya genelinde okula başlamak için çocuğun belli bir yaşa gelmiş olması kriter kabul edilirken okul olgunluğu göz ardı edilmektedir. Lewit&Baker (1995) ve Carlton&Winsler (1999) de çalışmalarında 1989’da Amerikan hükümetinin altı ulusal eğitim amacından ilki

olan “2000’li yıllara gelindiğinde tüm çocuklar okula başlayacak” amacını, çocukların okul olgunluğu düzeyleri açısından irdelemişler ve bireysel farklılıkların önemi üzerinde durmuşlardır.

Türkiye’de 2012-2013 eğitim-öğretim yılında okula başlama yaşında yapılan bu değişiklik sadece okula başlama yaşını aşağı indirmekle kalmamış; 60-66 ay, 67-72 ve üzeri aylarda birinci sınıfa kayıt olan öğrencilerin aynı sınıfta eğitim öğretime başlamalarına neden olmuştur. Ayrıca okula başlama yaşı düşürülürken ilkokuma yazma programında hazırlık döneminin uzun tutulması dışında bir değişiklik yapılmamıştır. 5-7 yaş çocuğu gelişim özellikleri dikkate alındığında 6 aylık bir dönemin çocukların; psikolojik, zihinsel, sosyolojik ve bedensel gelişimlerinde farklılıklara neden olabileceği düşünülmektedir. Bu düşünceden hareketle sınıf öğretmenlerin 60-66 aylık çocuklarla ilgili ilkokuma yazma öğretimi sürecinde yaşadıkları güçlüklerle ilişkin görüşlerinin belirlenmesinin önemli bir araştırma konusu olduğu düşünülmektedir. Araştırma sonuçlarının 60-66 aylık çocukların okula başlaması ve daha üst yaş gurubu öğrenciler ile aynı sınıfta eğitim görmelerinin olumlu ya da olumsuz yönlerinin belirlenmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu düşüncelerden hareketle araştırmada, İlkokuma yazma öğretiminde 60-66 aylık öğrenciler ile ilgili karşılaşılan güçlüklerle ilişkin öğretmen görüşlerini belirlemek amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

İlkokuma yazma öğretiminde sınıf öğretmenlerinin

- 60-66 aylık çocukların okul olgunluğu düzeyi,
- 60-66 aylık çocuklar için ilkokuma yazma programının uygunluğu,
- İlkokuma yazma hazırlık aşamasında yaşanan güçlükler,
- 60-66 aylık çocuklar ile daha üstü yaş grubu (72 ay) öğrencilerin aynı sınıfta öğrenim görmeleri ile ilgili uygulama ve yaşanan güçlükler hakkındaki görüşleri nelerdir?

YÖNTEM

Yapılan araştırma bir durum çalışması olarak nitelendirilebilecek nitel bir çalışmadır. Durum çalışmaları; olgu/olay ile içerik arasındaki sınırların açık bir şekilde belirlenmediği; ancak bir olgunun/olayın kendi gerçek yaşam ortamında araştırıldığı ve “Nasıl?” ya da “Niçin?” sorularının sorulduğu görgül bir araştırma deseni olarak tanımlanmaktadır (Yin, 2003: 1,13; Yıldırım ve Şimşek, 2000: 69-80).

Araştırmada veri toplama aracı olarak görüşme formundan yararlanılmıştır. Sınıf öğretmenlerinin programda karşılaştıkları güçlüklerle ilişkin öğretmen görüşlerini belirlemek için “Öğretmen Görüşleri Formu” düzenlenmiştir. Görüşme formunun hazırlanmasında literatür incelenmiş sorular belirlenmiş, uzman görüşlerine başvurularak, ifadeler üzerinde birçok değişimler yapılarak düzenlenmiştir. Taslak form; araştırma kapsamı dışında yer alan bir grup üzerinde uygulanmış, soruların anlaşılabilirliği ve işlevliliği test edilerek kullanılabilir nitelikte bir görüşme formu elde edilmiştir. Bu durumun ölçeğin kapsam geçerliliğini arttırdığı düşünülmektedir.

Nihai form elde edildikten sonra verilerinin toplanmasında araştırmacı öğretmenlere yazılı görüşme formunu sunmuştur. Araştırmanın amacı, öğretmen görüşlerinin araştırmaya katkıları araştırmacı tarafından öğretmenlere açıklanmış, görüşme soruları öğretmenler ile birlikte o anda okunmuş ve anlaşılmayan bölümler olup olmadığı tartışılmıştır. Görüşmeye

katılmak isteyen gönüllü öğretmenlere 1-2 hafta sonra yazılı görüşleri alınmak üzere form bırakılmıştır.

Güvenirliliği sağlamak için alınan cevaplar bir başka uzman tarafından da incelenerek analiz edilmiştir. İki uzmanın analizlerinin tutarlı olduğu görülmüştür. Bu durumun güvenirliliğini arttırdığı düşünülmektedir.

Görüşme sonuçlarının analizinde betimsel analiz yöntemi kullanılmıştır. Betimsel analizde izlenen aşamalar ve gerekli açıklamalar aşağıda sunulmuştur:

- Betimsel analiz için bir çerçeve oluşturma: Veriler araştırma sorularının ortaya koyduğu temalara göre organize edilmiştir.

- Tematik çerçeveye göre verilerin işlenmesi: Oluşturulan çerçeveye göre görüşmeden elde edilen veriler işlenmiştir.

- Bulguların tanımlanması: Tematik çevreye uygun işlenen veriler sayısal değerlerle birlikte (frekans) tablolarda sunulmuştur. Ayrıca görüşme bulgularının sunumunda sınıf öğretmenlerinin görüşleri tırnak işareti içinde sunularak ve sonunda parantez işareti içinde o öğretmenin kodu ile ifadenin hangi sorunun cevabı içerisinde olduğunu belirten rakam verilmiştir. “.....”(G:A,I) A öğretmeni 1. görüşme sorusu içinde bu ifadeyi kullanmıştır.

- Bulguların yorumlanması: Tanımlanan bulgular açıklanmış ve yorumlanmıştır.

Katılımcılar: Araştırmanın evreni 2012-2013 yılında Ordu İli Merkez ilçesine bağlı ilköğretim okullarında birinci sınıf okutan 175 öğretmenden oluşmaktadır. Örneklem ise bu 175 öğretmenden seçilen 23 öğretmenden oluşmaktadır. Örneklem seçiminde kolay ulaşılabilirlik (convenient sampling) durum örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Görüşmeye katılan 23 öğretmen A-Z kadar verilen harflerle kodlanmıştır. Görüşmeye katılan öğretmenlerin demografik bilgilerine ilişkin veriler Tablo 1.'de sunulmuştur.

Tablo 1. Görüşmeye katılan öğretmenlerin demografik bilgiler

Öğretmen Kodları	Cinsiyet		Mezun Olunan Okul/Bölüm	Mesleki Kıdem
	Kadın	Erkek		
A -	X		Fen Edebiyat Fakültesi	12
B -	X		Sınıf Öğretmenliği	16
C		X	Sınıf Öğretmenliği	13
D -		X	Mühendislik Fakültesi	11
E-		X	Eğitim Fakültesi (Diğer Bölümler)	21
F		X	Sınıf Öğretmenliği	14
G		X	Sınıf Öğretmenliği	16
H	X		Eğitim Enstitüsü/Lisans tamamlama	21
I		X	Sınıf Öğretmenliği+ Yüksek Lisans	11
J	X		Ziraat Fakültesi	16

K	X		Eğitim Enstitüsü/Lisans tamamlama	24
L	X		Sınıf Öğretmenliği	17
M	X		Sınıf Öğretmenliği	4
N	X		Sınıf Öğretmenliği+ Yüksek Lisans	6
O	X		Eğitim Enstitüsü/Lisans tamamlama	22
P		X	Ziraat Fakültesi	26
R	X		Eğitim Enstitüsü/Lisans tamamlama	27
S		X	Eğitim Fakültesi (Diğer Bölümler)	24
T	X		Eğitim Enstitüsü/Lisans tamamlama	18
U	X		Sınıf Öğretmenliği	17
V		X	Sınıf Öğretmenliği	2
Y	X		Sınıf Öğretmenliği	15
Z	X		Sınıf Öğretmenliği	13

Görüşmeye katılan 23 öğretmenden 14'ü kadın 9'u erkektir. 10'u Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Bölümü, 2'si Eğitim Fakültesi diğer bölümler, 5'i Eğitim Enstitüsü/Lisans tamamlama, 2'si Sınıf Öğretmenliği bölümü ve aynı zamanda yüksek lisans, 4'ü diğer fakültelerden (Ziraat Fak. vb.) mezun olmuştur. Mesleki kıdemleri 2-27 yıl arasında değişmektedir.

BULGULAR

Öğretmenlerin 60-66 aylık çocukların okul olgunluğu düzeyine ilişkin görüşleri Tablo 2.'de sunulmuştur.

Tablo 2. Okul olgunluğu ile ilgili görüşler

Görüşler	Öğretmenler	f
Okul olgunluk düzeyleri yeterli değil	B, C, D, E, F, J, N, P, R, S, U, V, Y	13
Sosyal ve duyuşsal olgunluk düzeyleri yeterli değil.	A, K, L	3
Devimsel olgunluk düzeyleri yeterli değil.	M, H	2
Okul öncesi eğitime devam edecek olgunluk düzeyindedir.	L, I, Z	3
Okul olgunluk düzeyleri yeterli ancak farklı yaş grupları aynı sınıfta olmamalı.	G, H, T	3
Zihinsel olgunluk düzeyleri yeterli ancak sosyal devimsel, duyuşsal, olgunluk düzeyleri yeterli değil.	R, O	2

Görüşmeye katılan 23 öğretmenden 13'ü öğrencilerin okul olgununun yeterli düzeyde olmadığını düşünmektedir. Buna ilişkin N öğretmeni "60-66 aylık öğrencilerin okula başlamak için yeterli zihinsel, devimsel, duyuşsal ve sosyal olgunluk düzeyinde olmadığını düşünüyorum ." (G;N,4) şeklinde görüş belirtmiştir.

A, K ve L öğretmenleri öğrencilerin sadece sosyal ve duyuşsal olgunluk düzeylerinin yeterli olmadığı düşündüklerini belirtmişlerdir. M ve H öğretmenleri ise devimsel olgunluk düzeylerinin yeterli olmadığını belirtmişlerdir.

L, I ve Z öğretmenleri öğrencilerinin okul olguluğu düzeyi hakkında okul öncesi eğitime devam edecek düzeyde olduğu hakkında görüş belirtmişlerdir. Z öğretmeni “60-66 aylık öğrencilerin henüz okul olgunluğuna ulaşmadıklarını düşünüyorum. 72 aylık öğrencilerle aynı sınıfta okuduklarında bu fark daha belirgin göze çarpmaktadır. Bu öğrencilerin okul öncesi eğitime devam etmelerinin daha uygun olacağını düşünüyorum” (G;Z,4) ifadesiyle görüşünü açıklamıştır.

Görüşmeye katılan öğretmenlerin İlkokuma Yazma Programının 60-66 aylık öğrenciler için uygunluğu açısından görüşleri Tablo 3.’de sunulmuştur.

Tablo 3. İlkokuma yazma programı ile ilgili görüşler

Görüşler	Öğretmenler	f
Bitişik eğik yazı yazmakta zorlandılar	B, E, H, L, N, R, Z	7
İçerik bu yaş grubuna uygun değil	A, F, L, I, M, O, U, T	8
Program bu yaş grubuna göre hafifletilmeli	B, C, D, P,	4
Kazanımların sayısı fazla ve bu yaş grubunun seviyesine uygun değil	S, V, Y	3
Okumayı öğrenmede, sesleri birleştirmede zorlandılar.	Z, R, O, N, M	5
STCY bu yaş grubu için uygun	E, L	2
Program genel olarak bu yaş grubu için uygun	G, J, F	3
İçerik uygun	Z, K	2

Görüşmeye katılan 7 bitişik eğik yazı yazmakta zorlandıklarını belirtmiştir. H öğretmeni “60-66 aylık olanların kalem tutmada zorlandıklarını, çabuk sıkıldıklarını, diğerleri yazarken başka şeylerle ilgilendiklerini gözlemledim. Üst yaş grubu öğrencilerin el becerisi kas gelişimi gelişmiş olduğundan daha başarılı oldu.” (G;H, 5) ifadeleriyle görüşünü belirtmiştir.

Görüşmeye katılan 7 öğretmen içeriğin bu yaş grubuna uygun olmadığı görüşündedir. Buna ilişkin I öğretmeni “Ders kitapları ise hem içerik yönünden hem şekil açısından yetersiz buluyorum. Şu an 1. Sınıf öğretmenlerinin büyük çoğunluğu ek kaynak kullanmaktadır. Ders kitaplarını ise yasak savmak için kullanılmaktadır.” (G; I,5) şeklindeki ifadesinden anlaşıldığı üzere programın içeriğinin yetersiz olduğunu düşünürken, F öğretmeni “Türkçe ders kitaplarındaki metinler çok uzun ve zor.” (G; F, 5) diyerek içeriğin öğrenci seviyesine uygun olmadığını dile getirmiştir.

B, C, D ve P öğretmenleri programın bu yaş gurubuna göre hafifletilmesi gerektiğine ilişkin görüş belirtmişlerdir. S, V ve Y öğretmenleri de program kazanımlarının sayısının fazla ve öğrenci seviyesine uygun olmadığını belirtmişlerdir. S öğretmeni “Programda ulaşılması gereken kazanımlar çok fazla ve bu yaş grubunun gelişimlerinin üstünde olduğunu düşünüyorum.” (G;S,5) şeklindeki ifadesiyle görüşünü belirtmiştir.

Görüşmeye katılan 5 öğretmen öğrencilerin okumayı öğrenmede zorlandığını ifade etmişlerdir. Buna ilişkin M öğretmeni, “Sesleri birleştirmeyi 60-66 aylık çocuklar büyük yaş

grubuna göre daha geç kavradılar.”(G;S,5), R öğretmeni, “Büyükler ilk sekiz seste zorlanırken küçükler daha fazla zorlanıyor”(G;R,5) ifadeleriyle görüşlerini belirtmişlerdir.

Program öğelerinde yaşanan güçlüklerle ilişkin bu görüşlerin yanında “STCY’ni bu yaş grubu için uygun, program genel olarak bu yaş grubu için uygun, uyum ve hazırlık programı bu yaş grubu için uygun, içerik uygun.” şeklinde kodlanan olumlu eleştirilerde bulunmaktadır.

Görüşmeye katılan öğretmenlerin İlkokuma yazma hazırlık aşamasında karşılaştıkları güçlüklerle ilişkin görüşleri Tablo 4’de sunulmuştur.

Tablo 4. İlkokuma yazma programı hazırlık aşaması ile ilgili görüşler

Görüşler	Öğretmenler	f
Hazırlık aşamasının süresi yeterli ve bu yaş gurubu için uygun	E, D, K, P, U, T, F, G,	8
Hazırlık aşamasının süresi 60-66 aylık öğrenciler için uygun 72 aylık öğrenciler için fazla	L, Z, R, B, N	5
Hazırlık aşamasındaki program ana sınıfına uygun	I, C	2
60-66 aylık öğrenciler ana sınıfına gitmeli	A, H	2
Kesme yapıştırma etkinliklerinde 60-66 aylık öğrenciler zorlandılar	N, S,M	3
60-66 aylık öğrencilerin etkinliklerde isteksiz oldukları ve çabuk yoruldukları gözlemlendi	Y, R, S	3
60-66 aylık öğrencilerde okul kültürüne uyum ve dikkat toplamada sorunları yaşandı	O, J, B	2
Hazırlık aşamasının süresi yeterli değil	V,K	2

Görüşmeye katılan 8 öğretmen hazırlık aşamasının süresinin yeterli olduğu görüşündedir. Buna ilişkin K öğretmeni “Uyum programı yaşlarına uygun”(G;K,6), D öğretmeni “Hazırlık aşamasının süresi yeterli, bir güçlükle karşılaşmadım.”(G;D,6) şeklinde görüşlerini ifade etmişlerdir.

L, Z, R , N ve B öğretmenleri hazırlık aşamasının süresi 60-66 aylık öğrenciler için uygun 72 aylık öğrenciler için fazla olduğu görülmektedir. Buna ilişkin B öğretmeni, “Büyük ve küçük öğrenciler aynı sınıfta olmasından dolayı biri sıkılırken diğer grup için programın süresi kısaydı.” (G;B,6) şeklindeki ifadesi ile görüşünü belirtmiştir.

I ve C öğretmenleri hazırlık aşamasındaki programın okul öncesine uygun olduğu görüşündedirler. Ancak bu görüşten yola çıkarak I öğretmeni yaşadığı güçlüğü dile getirirken C öğretmeni bunun bir avantaj olduğunu dile getirmiştir. Buna ilişkin görüşünü I öğretmeni, “Hazırlık aşaması tamamen ana sınıfı programının sıkıştırılmış şeklidir bence. Ana sınıfı öğretmenlerinin yapacağı işi sınıf öğretmenleri yapmaktadır. Bu konuda sınıf öğretmenleri yetersiz kalmaktadır.”(G;I,6) şeklinde ifade ederken C öğretmeni “Hazırlık aşaması anasınıfı düzeyinde olduğu için bu aşamada 60-66 aylık çocuklar ile ilgili bir sorun yaşamadım.” (G;C,6) şeklinde ifade etmiştir.

A ve H öğretmenleri 60-66 aylık çocukların ana sınıfına gitmelerinin uygun olduğu görüşündedirler. Buna ilişkin H öğretmeni “Küçük yaşta çocukların okula başlamasının

yanlış olduğunu ana sınıfına devam etmelerinin gelişimleri açısından daha doğru olduğunu düşünüyorum.” (G;H,6) şeklinde görüşünü belirtmiştir.

N, S ve M öğretmenleri kesme- yapıştırma etkinliklerinde 60-66 aylık öğrencilerin zorlandığı görüşündedirler. N öğretmeni “İlkokuma yazma öğretiminin hazırlık aşamasında küçük yaş grubu çocukların parmak kasları gelişmediği için kesme- yapıştırma etkinliklerinde zorlandıkları, büyük yaş grubunun ise sıkılması sorunuyla karşılaştım.”(G;N,6) şeklindeki ifadeyle görüşünü belirtmiştir.

Y, R, S öğretmenleri 60-66 aylık öğrencilerin etkinliklerde isteksiz oldukları ve çabuk yoruldukları gözlediklerini ifade etmişlerdir. Buna ilişkin görüşünü S öğretmeni “Bu aşamada birçok güçlükle karşılaştım. 60-66 aylık çocuklar için bu dönem zor geçti. Kasları gelişmediği için tüm çalışmalarda zorlandılar, geriden geldiler ve isteksizlerdi.”(G;S,6) ifadeleriyle belirtmiştir.

O, J ve B öğretmenleri 60-66 aylık öğrencilerde okul kültürüne uyum ve dikkat toplamada sorunları yaşadıklarını ifade etmişlerdir. B öğretmeni “Hazırlık aşamasında; anne-babaya bağımlılık, kişisel ihtiyaçlarını karşılayamama aynı sınıfta büyük öğrenciler ile arkadaş olamama gibi okul kültürüne uyum sorunları yaşadım.”(G;B,6) şeklindeki ifadeyle görüşünü belirtmiştir.

V ve K öğretmenleri hazırlık programının süresinin uygun olduğu görüşündedir. V öğretmeni “Hazırlık aşamasının süresi yeterliydi.”(G;V,6) ifadesiyle görüşünü belirtmiştir.

Görüşmeye katılan öğretmenlerin 60-66 aylık öğrenciler ile daha üst yaş gurubundaki (72 aylık) öğrencilerin aynı sınıfta eğitim öğretim görmeleri hakkındaki görüşleri Tablo 5’de sunulmuştur.

Tablo 5. 60-66 aylık öğrenciler ile daha üst yaş gurubundaki (72 aylık) öğrencilerin aynı sınıfta eğitim-öğretim görmeleri ile ilgili görüşler

Görüşler	Öğretmenler	f
İki farklı yaş gurubunun aynı sınıfta öğrenim görmesi uygun değil	A, F, D, C, J, K, P, V, Y, Z, O, B, E, G	14
60-66 aylık öğrenciler 72 aylık öğrencilere göre etkinliklerde geri kaldılar/çabuk sıkıldılar/ezildiler	B, L, M, N, R, S, Z, U	8
60-66 aylık öğrenciler ile 72 aylık öğrenciler arasında kazanımlara ulaşma açısından üst yaş grubu lehine farklar var	C, D, E, Y, J, P, S, R, N, K, L	11
60-66 aylık öğrenciler başarısızlık duygusu yaşadılar	N, S, L,Z	4
Süreç içerisinde sıkıntılar yaşansa da sene sonunda durum dengelendi	O, P, I, T	4
Sınıfta sosyal gruplaşmalar oldu	B, I, R,	4
Bu uygulama uygun, birbirlerine örnek oluyorlar.	V	3
Defter düzeni ve yazılarının okunaklığında farklar gözlemlendi	H	1
		1

A, F, D, C, J, K, P, V, Y, Z, O, B, E, G öğretmenleri 60-66 aylık öğrenciler ile 72 ay ve üzerindeki öğrencilerin aynı sınıfta eğitim- öğrenim görmelerinin uygun olmadığı görüşünde olduklarını ifade etmişlerdir. Buna ilişkin K öğretmeni *“Bence uygun değil. 60-66 aylıklar kendi yaş gruplarıyla öğrenim görmeli. Okul içerisinde yoksun kaldıkları aile bağımlılıklarını büyük öğrenciler ile gidermeye çalışıyorlar.”*(G;K,7) şeklinde görüşünü belirtirken C öğretmeni *“Kesinlikle yanlış bir uygulama.”*(G;C,7) şeklinde görüşünü belirtmiştir.

B, L, M, N, R, S, Z, U 60-66 aylık öğrenciler 72 aylık öğrencilere göre etkinliklerde/ öğrenmede geri kaldılar/çabuk sıkıldılar/ezildiler şeklinde görüş belirtmişlerdir. Buna ilişkin L, S ve N öğretmenleri görüşlerini şu ifadelerle açıklamışlardır; *“Büyük çocuklar her konuda küçüklerin önüne geçtiler. Küçük çocuklar yıprandı ve ezildi.”*(G;L,7), *“Her türlü öğrenmede özellikle yazı yazmada 60-66 aylık öğrenciler diğerlerine göre çok geriden geldiler ve isteksizlerdi.”*(G;S,7), *“Üst yaş grubundaki çocukların sınıf içerisinde yapılan etkinliklerde gösterdikleri performansı küçük yaş grubu gösterememekte, çabuk sıkılmakta ve çabuk yorulmaktadır.”* (G,N,7).

C, D, E, Y, J, P, S, R, N, K, L öğretmenleri 60-66 aylık öğrenciler ile 72 aylık öğrenciler arasında kazanımlara ulaşma açısından üst yaş grubu lehine farklar olduğu görüşündedirler. Buna ilişkin Z öğretmeni şu ifadelerle görüşünü belirtmiştir: *“60-66 aylık öğrenciler kazanımlara ulaşmada üst yaş grubu öğrencileri geriden takip etmektedirler. Türkçe dersinde okuma-anlama çalışmalarında sıkıntı yaşamaktadırlar. Matematik dersinde özellikle kırsal kesimden gelen küçük yaş grubu öğrenciler dersi kavramada sorun yaşamaktadırlar.”* (G;Z,7).

N, S, L, Z öğretmenleri 60-66 aylık öğrencilerin üst yaş gurubunun etkinlikleri daha çabuk yapmasından, konuları daha çabuk kavramasından dolayı kendilerini başarısız hissettiklerini vurgulamışlardır. N öğretmeni *“Üst yaş grubunun gösterdiği performansı gösteremedikleri için başaramama duygusu yaşadılar.”*(G;N,7), Z öğretmeni *“Yaşadıkları bu başarısızlık duygusu onlarda okulu sevmeme, kendine güvensizlik, hırçınlaşma ve saldırganlık gibi başka sıkıntıları da beraberinde getirdi.”* (G,Z,7) ifadeleriyle görüşlerini açıklamışlardır.

O, P, I, T öğretmenleri sene başında ya da eğitim-öğretim yılı içerisinde 60-66 aylık öğrencileri ile ilgili sorunlar olsa da sene sonunda başarı durumlarının dengelendiğini ifade etmişleridir.

B, I, R, öğretmenleri farklı yaş gruplarının bir arada olmasının sosyal gruplaşmalara neden olduğunu belirtmişlerdir. *“Sınıfta gruplaşma olmakta. Büyük öğrenciler küçükleri oyunlara almamakta. Öğretmen arabulucu konumuna düşmektedir.”*(G;B,8) şeklindeki ifadeyle B öğretmeni görüşünü belirtmiştir.

V öğretmeni 60-66 aylık öğrencilerin ayrı bir sınıfta olması yerine üst yaş grubu öğrencilerle aynı sınıfta olmasının uygun olduğunu çünkü birbirlerine örnek olduklarını ifade etmiştir. H öğretmeni 60-66 aylık öğrencilerin defter düzeni yazılarının düzgün olması açısından başarısız olduklarını ifade etmiştir.

TARTIŞMA ve SONUÇ

İlkokuma yazma öğretiminde 60-66 aylık öğrenciler ile ilgili karşılaşılan güçlüklerle ilişkin öğretmen görüşlerinin araştırıldığı bu çalışmada, görüşmeye katılan öğretmenlerin 60-66 aylık öğrencilerin okul olgunluğu düzeylerinin yeterli olmadığı görüşünde oldukları sonucu elde edilmiştir. Görüşmeye katılan 23 öğretmenden 13'ü genel olarak okul olgunluk düzeylerinin yeterli olmadığı görüşündedirler. Bunun yanı sıra, devimsel olgunluk düzeyi yeterli değil (2 öğretmen), sosyal ve duyuşsal olgunluk düzeyi yeterli değil (3 öğretmen), zihinsel olgunluk düzeyleri yeterli ancak sosyal devimsel, duyuşsal, olgunluk düzeyleri yeterli değil (3 öğretmen), olgunluk düzeyleri yeterli ancak üst yaş grubu ile aynı sınıfta okumalarının uygun değil (2 öğretmen), okul öncesi eğitime devam edecek olgunluk düzeyindeler (3 öğretmen) görüşlerinde oldukları tespit edilmiştir.

Gündüz ve Çalışkan (2013) araştırmalarında, 60-66 ay yaş grubundaki çocukların “ortanın altı” düzeyde, 66-72 ve 72-84 ay yaş grubundaki çocukların “orta” düzeyde okul olgunluğuna sahip oldukları sonucunu elde etmiştir. Grupların elde ettikleri okul olgunluğu puan ortalamaları arasında anlamlı farklılığın olup olmadığı incelendiğinde ise okul olgunluk düzeyinin aya (yaşa) bağlı olarak anlamlı bir şekilde değiştiği sonucuna ulaşmıştır. Yaş arttıkça okul olgunluk puanı artmaktadır. Araştırma sonuçları bu araştırmadan elde edilen öğretmen görüşlerini destekler niteliktedir. Dolayısıyla okul olgunluğunu etkileyen birçok unsur olmasına rağmen yaşın okul olgunluğunu etkileyen önemli bir faktör olduğunu söylemek mümkündür. Bu yaş grubu gelişim özellikleri dikkate alındığında 6 aylık bir dönemin bile çocuk gelişim özelliklerinde önemli farklara neden olabileceği söylenebilir. Literatürde çocukların gelişim dönemleri incelendiğinde 60 aylık çocuklar ile 72 ay ve üzerinde olan çocukların farklı gelişim dönemlerinde ele alındığı görülmektedir. Piaget 2-7 yaş dönemini “işlem öncesi dönem”, 7-12 yaş dönemini “somut işlemler dönemi” olarak adlandırmakta, Freud 3-6 yaş dönemini “fallik dönem”, Ericson 3-5 yaş dönemini “cinsel dönem” olarak ele almakta, Vygotsky 3-7 yaş dönemini rol yapma ve sembolik etkinlik olarak ele alırken, 7-11 yaş dönemini okuldaki formal çalışmalara uygun olan dönem olarak ele almaktadır. 3-6 grubu öğrenciler okul öncesi çocuklar olarak adlandırılmaktadır (Atay ve Şahin, 2009).

Gelişmiş birçok ülkede (İngiltere, Amerika Birleşik Devletleri, Kuzey Avrupa ülkeleri) okula başlama uzman denetiminde aile ve çocuk ile birlikte kararlaştırılarak verilmektedir. Takvim yaşı baz alındığında ise çoğu ülkelerde aynı yaş aralığında ilköğretime başlanmaktadır. Bu yaş aralığı 5-8 yaşlar arasında değişse de genelde 6 ve 7 yılı tamamlamış olan çocuklar okula başlamaktadır. Okula başlamada ise okuma olgunluğu ön plana çıkmaktadır. İngiltere’de yapılan araştırmalarda tam okumanın, yani okul olgunluğuna tam ulaşma yaşının, 9-14 yaşlar arasında değiştiği ortaya konmuştur. Yine yapılan çalışmalarda okula başlama yaşının 5.9 ile 6.3 yaşlar arasında olmasının olgunluk bakımından en iyi sonuçları verdiği ve bu yaşlarda çocukların okula başlanmasının uygun olduğu belirtilmiştir (Sharp, 1998, Aktaran; Ülkü, 2007).

Sınıf öğretmenlerinin ilkokuma yazma programının 60-66 aylık çocuklar için uygunluğu hakkındaki görüşlerinden elde edilen sonuçlar incelendiğinde genel olarak programın bu yaş gurubu için uygun olmadığı görüşünde oldukları söylenebilir. Öğretmen görüşleri incelendiğinde; içerik bu yaş grubu için uygun değil (8 öğretmen), bitişik eğik yazı

yazmakta zorlandılar (7 öğretmen), okumayı öğrenmede, sesleri birleştirmede zorlandılar (5 öğretmen), kazanımların sayısı fazla ve bu yaş grubunun seviyesine uygun değil (3 öğretmen), program bu yaş grubuna göre hafifletilmeli (4 öğretmen) görüşlerinde yoğunlaştıkları söylenebilir. 2012-2013 eğitim-öğretim yılında okula başlama yaşında yapılan değişikliğe rağmen ilkokuma yazma programında hazırlık aşamasının uzun tutulması ve ses öğretimine daha geç başlanması dışında programda herhangi bir değişiklik yapılmamıştır. Bu durumda çocukların okuma-yazma öğrenmeye daha geç başlamalarına rağmen bir önceki yılda yer alan aynı kazanımlara ulaşmaları beklenmektedir. Türkçe kitaplarındaki okuma metinleri bir önceki yılın aynıdır. İlkokuma yazma programının öğretmen görüşlerine göre değerlendirildiği çalışmalarda (Bayat, 2012; Elvan, 2007; Gülbaş, 2008; Sarı, 2008), öğretmenlerin ilkokuma yazma programının kazanım ve içeriğinin öğrenci seviyesine uygun olmadığı ve (Bay, 2010; Bayat, 2012; Faris, 2007; Kanmaz, 2007; Ortabağ Çevik, 2006) bitişik yazı eğik yazıda öğrencilerin zorlandığı görüşünde oldukları belirlenmiştir. Okula başlama yaşındaki değişikliklerden önce yapılan bu çalışmalarda programda kazanım ve içerik ile ilgili yaşanan güçlüklerin 2012-2013 eğitim-öğretim yılında daha belirgin ortaya çıktığını söylemek mümkündür.

Bunun yanı sıra program bu yaş grubu için uygun (3 öğretmen), STCY bu yaş için uygun (2 öğretmen), içerik uygun (2 öğretmen) görüşünde olan öğretmenler de vardır. Bir programın başarı ile yürütülebilmesini etkileyen birçok faktör vardır; öğretmen nitelikleri, öğrenci özellikleri, aile katılımı, eğitim ortamı vb. Büyüktaşkapu (2012) araştırmasında okulöncesinde aile destekli okumaya hazırlık programına katılan öğrenciler ile bu eğitime katılmayan öğrencilerin okuma başarılarını karşılaştırdığı çalışmada eğitime katılan öğrencilerin okuma başarısının daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Dolayısıyla ilkokuma yazma programında 60-66 aylık öğrenciler ile ilgili güçlüklerle karşılaşmadığını belirten öğretmenlerin bu görüşünü etkileyen birçok neden olabilir.

2012-2013 eğitim öğretim yılında okuma-yazmaya hazırlık dönemi uzatılmıştır. İlk sesin (e) Aralık ayında verilmesi planlanmıştır. Hazırlık dönemi programında; çizgi çalışmaları, boyama, kesme yapıştırma vb. etkinliklerle okuma-yazmaya hazırlık çalışmaları bulunmaktadır. Öğretmenlerin hazırlık programı ile ilgili; hazırlık aşamasının süresi yeterli ve bu yaş gurubu için uygun (8 öğretmen), hazırlık aşamasının süresi 60-66 aylık öğrenciler için uygun 72 aylık öğrenciler için fazla (5 öğretmen), hazırlık aşamasındaki program ana sınıfına uygun (4 öğretmen) görüşlerinde yoğunlaştıkları görülmektedir. Hazırlık dönemi programında 60-66 aylık öğrenciler ile ilgili yaşadıkları güçlüklerle ilişkin görüşlerinden elde edilen sonuçlar incelendiğinde; kesme yapıştırma etkinliklerinde 60-66 aylık öğrenciler zorlandılar (3 öğretmen), 60-66 aylık öğrencilerin etkinliklerde isteksiz oldukları ve çabuk yoruldukları gözlemlendi (3 öğretmen), 60-66 aylık öğrencilerde okul kültürüne uyum ve dikkat toplamada sorunları yaşandı (3 öğretmen), hazırlık aşamasının süresi yeterli değil (3 öğretmen) görüşlerinde oldukları tespit edilmiştir. Gündüz ve Çalışkan (2013) araştırmalarında yazma ve okumaya hazırlık çalışmalarında, sınıf öğretmenlerinin 60-66 öğrencileri ile ilgili; çabuk yorulma, isteksiz olma, dikkatsizlik, yavaş olma gibi sorunlar yaşadıkları belirlemiştir. Elde edilen sonuçlar bu araştırmadan elde edilen sonuçlar ile paralellik göstermektedir.

2012-2013 eğitim öğretim yılında okula başlama yaşında yapılan değişiklik ile birlikte 60 aylık öğrenciler ile 72 ay ve üstündeki yaş grubunda olan öğrenciler aynı sınıfta aynı eğitim programına tabi tutulmuşlardır. Bu konu ile ilgili öğretmen görüşleri incelendiğinde; iki farklı yaş gurubunun aynı sınıfta öğrenim görmesi uygun değil 60-66 aylık öğrenciler (14

öğretmen), 72 aylık öğrencilere göre etkinliklerde geri kaldılar/çabuk sıkıldılar/ezildiler (8 öğretmen), 60-66 aylık öğrenciler ile 72 aylık öğrenciler arasında kazanımlara ulaşma açısından üst yaş grubu lehine farklar var (11 öğretmen), 60-66 aylık öğrenciler başarısızlık duygusu yaşadılar (4 öğretmen), süreç içerisinde sıkıntılar yaşansa da sene sonunda durum dengelendi (4 öğretmen), sınıfta sosyal gruplaşmalar oldu (3 öğretmen), bu uygulama uygun, birbirlerine örnek oluyorlar (1 öğretmen) görüşleri ile genel olarak öğretmenlerin bu uygulamayı doğru bulmadıkları söylenebilir. Gündüz ve Çalışkan (2013) 72-84 ve 66-72 ay yaş grubundaki çocukların okuma-yazma becerilerini kazanma düzeylerinin 60-66 ay yaş grubundaki çocuklardan daha yüksek olduğu sonucu elde etmiştir. Crosser (1991) araştırmasında 6 yaşında okulöncesine başlayan erkek çocukların 5 yaşında başlayanlara göre okuma alındaki testlerde daha başarılı oldukları sonucuna ulaşırken kız öğrencilerde anlamlı fark elde etmemiştir. Araştırmalar bu araştırmadaki öğretmen görüşlerini destekler niteliktedir. Bunun karşın, okula gecikmeli (yaklaşık 12 ay) başlayan öğrenciler ile zamanında başlayan öğrencilerin okul başarılarının karşılaştırıldığı çalışmalarda (Cameron&Wilson, 1990; Deitz&Wilson, 1985; Kundert, May&Brent,1995) anlamlı farklılıkların olmadığı sonucuna ulaşılmıştır (Carlton&Winsler, 1999). Ancak okula normalden bir yıl geç başlamak avantaj oluşturmazken bir yıl erken başlamak dezavantaj oluşturabilir. Çünkü Türkiye'deki ilkokuma yazma programı 72 aylık öğrencilere düzenlenmiş ve okula başlama yaşında değişiklik yapılmasına rağmen program yenilenmemiştir. 60 aylık bir öğrenci okulöncesi eğitim de almamışsa, sosyo-ekonomik düzeyi düşük bir ailede yetişmişse 72 ay ve üstünde olan öğrencilerle aynı sınıfta aynı eğitim programına tabi tutulduğunda bu durumun onun için dezavantaj oluşturması mümkündür. Ayrıca, 60-66 aylık yaş grubundaki öğrenciler de sene sonunda birinci sınıftaki öğrenme görevlerini yerine getirebilir ancak bu noktada temel sorun süreç içerisinde başarısızlık duygusuyla baş başa kalmış olmalarıdır. 20 yıl boyunca yapılan araştırmalar çocukların sosyal ve duyuşsal becerilerinin onların ilk akademik deneyimlerine bağlı olduğunu göstermektedir (Wentzel&Asher, 1995). Öğrenme sürecinde öğrencinin başarıları yerine başarısızlıkları ön plana çıkarsa bu durum öğrencinin kendine olan öz güvenini yani akademik benlik tasarımı olumsuz yönde etkiler (Çelenk, 2013).

Araştırma sonuçlarına göre aşağıdaki öneriler getirebilir;

1. MEB tarafından 60-66 aylık öğrenciler okul olgunluğu testine tabi tutulduktan sonra okula kayıt olmalarını için gerekli önlemler alınmalıdır.
2. İlkokuma yazma programını (60-66 aylık öğrenciler açısından) değerlendirecek deneysel ve kuramsal araştırmalar yapılabilir.
3. 2012-2013 eğitim öğretim yılı ve devamında farklı yaş grupları ile aynı sınıfta aynı öğretim programına tabi tutulan öğrencilerin akademik benlik tasarımlarının olumsuz etkilenmemesi için önlemler alınmalıdır. (Rehberlik ve danışmanlık hizmetleri, aile eğitimi vb.)

KAYNAKÇA

- Atay, M. ve Şahin, S. (2003). Erken çocukluk dönemi, Ataman A. (Ed), *Gelişim ve Öğrenme* (ss.101-137). Ankara: Gündüz Eğitim ve Yayıncılık
- Bay, Y. (2010) Ses temelli cümle yöntemiyle ilk okuma-yazma öğretiminin değerlendirilmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(1), 257-277

- Bayat, S. (2012). *İlkokuma yazma programının Stake'in uygunluk/olasılık modeline göre değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Büyüктаşkapu, S. (2012). Effect of family supported pre-reading training program given to children in preschool education period on reading success in primary school. *Educational Sciences: Theory & Practice*, 12(1), 309-316.
- Cameron, M.B., & Wilson, B. J.(1990).The effects of chronological age, gender, and delay of entry on academic achievement and retention: implications for academic redshirting. *Psychology in the Schools*, 27, 260-263.
- Carlton, M. P., & Winsler, A. (1999). School readiness: The need for a paradigm shift. *School Psychology Review*, 28, 338-352.
- Crosser, S, L.(1991). Summer birth day children: Kindergarden age and academic achievement. *The Journal of Educational Research*,84,140-146.
- Çelenk, S.ve Baycan, D.(2013) İlkokuma yazma öğretiminin tarihçesi, hedefleri, önemi ve ilkeleri. Çelenk S. (Ed), *İlkokuma Yazma Programı ve Öğretimi* (ss.1-11). Ankara: Eğiten Kitap.
- Deitz, C., &Wilson, B.J.(1985). Beginning school age and academic achievement. *Psychology in the Schools*, 22, 93-94.
- Duncan, G. J., Dowsett, C. J., Claessens, A., Magnuson, K., Huston, A. C., Klebanov, P., ... & Japel, C. (2007). School readiness and later achievement. *Developmental Psychology*, 43(6), 1428.
- Elvan, Z. (2007). *Türkçe (1-5. sınıflar) ders programının öğretmen görüşlerine göre değerlendirilmesi*. Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi, Ankara: Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Farris, P.J. (1997). *Language arts process, product, and assessment (2nd edition)*. Madison, WI: Brown & Benchmark
- Gray, S. W. (1964). *Okuma ve yazma öğretimi*. (Çev. N. Yüzbaşıoğlu) İstanbul: MEB Yayınları.
- Gülbaş (Çatak) Ç.(2008). *Yeni ilköğretim 1. sınıf ilkokuma yazma dersi öğretim programının uygulanmasına yönelik öğretmen görüşleri*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Muğla.
- Gündüz, F. ve Çalışkan M. (2013). 60-66, 66-72, 72-84 aylık çocukların okul olgunluk ve okuma yazma becerilerini kazanma düzeylerinin incelenmesi. *Electronic Turkish Studies*, 8(8), 379-398.
- Güven, İ. (2012). Eğitimde 4+4+4 ve fatih projesi yasa tasarısı, reform mu? *İlköğretim Online*. 11(3), 556-577. <http://ilkogretim-online.org.tr/vol11say3/v11s3m1.pdf> Erişim: 30/01/2014
- Kanmaz, A. (2007). *Ses temelli cümle yöntemini uygulayan birinci sınıf öğretmenlerinin yöntem hakkındaki görüşleri ve öğrencilerin okuma yazma becerilerini değerlendirmeleri*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Denizli.

- Kundert, D. K., May, D. C., & Brent, D. (1995). A comparison of students who delay kindergarden entry and those who are retained in grades K-5. *Psychology in the Schools*, 32, 202-209.
- K. Canbulat ve Tuncel, M. Okula Alma Uygulamaları ve Bireyselleştirilmiş Destek Eğitiminin Etkililiği. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*. 12(3), 2059-2089
- K. Canbulat, A.N.(2013) Okula ve öğrenmeye hazırloluş. Çelenk S. (Ed), *İlkokuma Yazma Programı ve Öğretimi* (ss.13-49). Ankara: Eğiten Kitap.
- Ladd, G. W., Kochenderfer, B. J., & Coleman, C. C. (1997). Classroom peer acceptance, friendship, and victimization: Distinct relational systems that contribute uniquely to children's school adjustment. *Child Development*, 68(6), 1181-1197.
- Lewit, E. M., & Baker, L. S. (1995). School readiness. *The future of children*, 5(2), 128-139.
- Melhuish, E. C., Phan, M. B., Sylva, K., Sammons, P., Siraj Blatchford, I., & Taggart, B. (2008). Effects of the home learning environment and preschool center experience upon literacy and numeracy development in early primary school. *Journal of Social Issues*, 64(1), 95-114.
- O'Neil, R., Welsh, M., Parke, R. D., Wang, S., & Strand, C. (1997). A longitudinal assessment of the academic correlates of early peer acceptance and rejection. *Journal of Clinical Child Psychology*, 26(3),290-303.
- Ortabağ Ç, S. (2006). Birinci sınıf öğretmenlerinin ilkokuma yazma öğretiminde ses temelli cümle yöntemine ilişkin görüşleri. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Raver, C. (2003). Young children's emotional development and school readiness. *Social Policy Report*, 16(3), 3-19.
- Sarı, H. (2008). *Sınıf öğretmenlerinin ilkokuma yazma öğretiminde karşılaştıkları sorunlar*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Beykent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Scarpati, S., & Silver, P. G. (1999). Readiness for academic achievement in preschool children. *Assessing and screening preschoolers: Psychological and educational dimensions*, 2, 262-280
- Senemoğlu, N. (2009). Gelişim Öğrenme ve Öğretim Kuramdan Uygulamaya.(Baskı 15). Ankara: Gönül Yayıncılık.
- Sharp, C. (1998). *Age Of Starting School and The Early Years Curriculum*, Paper prepared for the NFER's Annual Conference One Great George Street Conference Centre, London, Tuesday, 6th. October 1998.
- UNESCO, (2011). Global education digest 2011. Comparing Education Statistics Across the World. Canada.
- Ülkü, B. Ü. (2007). *Anasınıfı ve ilköğretim 1. sınıfa devam eden çocukların velileri ve öğretmenlerinin, çocukların okul olgunluğu hakkındaki görüşlerinin incelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
- Wentzel, K. R., & Asher, S. R. (1995). The academic lives of neglected, rejected, popular, and controversial children. *Child development*, 66(3), 754-763.
<http://onlinelibrary.wiley.com/> Erişim:03/12/2013